निग्राह्य niederzuhalten, zu strafen.
निघण्टु *m.* Wörtersammlung, Glossar; *Pl. T. eines vedischen Glossars.*
निघर्ष *m.*, **°ण** *n.* Reibung, das Reiben.
निघात *m.* Schlag.
निघातिन् (—°) niederschlagend, vernichtend.
निघ्न abhängig, beherrscht, beeinflusst, erfüllt von (—°). *Abstr.* **°ता** *f.*
निचमन *n.* das Einschlürfen.
निचय *m.* Anhäufung, Haufe, Masse, Menge, Vorrat.
निचिर achtsam.
निचुल *m. N. eines Baumes u. eines Dichters.*
निचुलक *m.* Hülle, Mantel, Futteral.
निचुलित verhüllt, verdeckt mit (—°).
निचृत् *f.* ein unvollständiges Metrum.
निचेतर् *u.* **निचेतृ** *m.* Aufpasser, Beobachter.
निचेय anzuhäufen.
निचेरु herabgleitend.
निचोल *m.* = **निचुलक**.
निज्, *Intens.* **नेनेक्ति** *u.* **नेनिक्ते** sich waschen; *p.p.* **निक्त** gewaschen, besprengt, rein. **अव** (sich) abwaschen, reinigen. **निस्** *dass.*; *p.p.* **निर्णिक्त** gewaschen, rein (*auch übertr.*), blank.
निज eingeboren, innerlich, ein innerer (*Feind*), eigen, angehörig (*opp.* **पर**), beständig; *sp.* = *Pron. poss. aller Pers.*
निजघ्नि niederschlagend.
निजुर् *f.* das Verbrennen, Verzehren.
निटल, निटाल *u.* **निटिल** *n.* Stirn.
निणिक् *Adv.* heimlich.
निण्य innerlich, geheim; *n.* Geheimnis, *auch adv.*
नितम्ब *m.* der Hintere; *Du.* die Hinterbacken (*bes. des Weibes*); Abhang, abschüssiges Ufer.
नितम्बवती *f.* ein Weib mit schönen Hinterbacken, eine üppige Schöne.
नितम्बस्थल *n.*, **°ली** *f.* der Hintere.
नितम्बिनी *f.* = **नितम्बवती**.
नितरां *Adv.* herab, bis zu Ende, vollständig, in hohem Grade, sehr, besonders, ausdrücklich, sicherlich.
नितल *n. N. einer Hölle.*
नितान्त (*s.* **तम्**) aufserordentlich, hochgradig, bedeutend; **°—** *u. n. adv.* überaus, heftig, sehr, vollkommen.
नितोद *m.* Stich, Loch.
नितोदिन् stechend, bohrend.
नितोशन träufelnd, spendend; *m.* Spender.
नित्य eingeboren, innerlich, eigen, angehörig, stetig, beständig in, an *o.* bei (—°), ewig, notwendig, wesentlich; obligatorisch (*g.*). **नित्य (°—) u. नित्यम्** *Adv.* stets, durchaus, beständig, immer.
नित्यकर्मन् *n.* notwendiges Geschäft, Pflicht.
नित्यकृत्य *n.*, **°क्रिया** *f. dass.*
नित्यता *f.*, **°त्व** *n.* Beständigkeit, Notwendigkeit.
नित्यदा *Adv.* beständig, immer.
नित्ययुक्त stets beschäftigt, bedacht auf (*Loc.*).
नित्यशस् *Adv.* beständig, immer.
नित्यसेवक beständig dienend.
नित्यस्नायिन् regelmäfsig badend.
नित्योदक *u.* **°किन्** beständig Wasser habend.
नित्योदित von selbst aufgegangen *o.* entstanden; *m. Mannsn.*
1. **निद्, निन्द्, निन्दति** (**°ते**) tadeln, schmähen, verspotten, übertreffen; *p.p.* **निन्दित** getadelt, geschmäht, verpönt. **वि** = *Simpl.*
2. **निंद्** schmähend, verachtend (—°); *f.* Spott, Schmähung, Spötter.
निदर्शक (—°) schauend, anzeigend, verkündend.
निदर्शन, *f.* **ई** andeutend, verkündend, lehrend (—°). *f.* **आ** Art Gleichnis (*rh.*). *n.* das Sehen, Gesicht; Hinweisung, Beleg, Beispiel.
निदर्शिन् (—°) schauend, kennend.
निंदा *f.* Schmach, Verachtung.
निदाघ *m.* Hitze, Sommer.
निदातर् *m.* Anbinder.
निदान *n.* Band, Strick, Fessel; Grundursache, Wesen, Grundform (*ph.*), Ursache, Grund.
निदानसूत्र *n. T. eines Sûtra über Metrik.*
निदित *s.* 4. **दा**.
निदिध्यासन *n.* Betrachtung (*ph.*).